

ѣченъе на свѣршванъето ѿмъ ѿстѣпъ
на ганцѣбанъе, сравнѣнъе.

§ 34. Прилагателитѣ ѿменѣ ѿматъ три рѣ-
да, два чѣта ѿ петъ падѣжа, ѿвѣзъ вѣч-
кытѣ каквинъ са глаголатъ съществителнытѣ си,
сирѣчь въ какъвхто родъ, четъ ѿ падѣжъ са на-
хѣжда съществителното, тѣ въ такъвзъ са гѣжда
ѿ прилагателното; сѣмо когѣ прилагателното ѣ съ
стѣвнцъ въ ѡтредѣнъ рѣзъмъ, съществителното ѡста-
ва безъ нѣмъ; кѣкто: вѣлитѣ къщн.

§ 35. Свѣршванѣта на прилагателитѣ ѿменѣ
сѣмо на мѣжкѣатъ родъ въ ѣдинственѣатъ четъ съ
пѣлин ѿ ѣтѣчени; кѣкто: мѣдрѣ, мѣдръ;
ѣмнѣ, ѣменъ; ѡсѣвнъ свѣтѣл, свѣтѣн.

§ 36. Прилагателитѣ ѿменѣ ѿматъ въ мѣже-
ственѣатъ четъ на тритѣхъ рѣда тѣ стѣвнцъ; кѣк-
то: мѣдритѣ човѣци; пистѣвнитѣ жѣ-
нѣ; даровѣтитѣ дѣца.

§ 37. Въ прилагателнытѣ кѣчествены ѿменѣ са
ѿзговаратъ стѣпѣ на сравнѣнѣ, сирѣчь покѣ-
зѣга, кѣкѣ ѣдно ѿѣшо надминѣва дрѣго въ кѣ-
кѣжъ да ѣ каквинъ, ѿлѣ тѣ въ каквинѣтѣ си на-
дминѣва вѣчкы-тѣ ѿѣшѣ, дѣто съ кѣтѣ нѣго; кѣк-
то: сиѣгѣтѣ ѣ пѣ вѣля ѡтѣ харѣтѣж-
тѣ; кѣнѣтѣ ѣ пѣ силѣнъ ѡтѣ кѣчетѣ;
нѣ ѿмнѣатѣ човѣкъ; нѣ голѣмъ